

Szálásanyag (vessző, gyékény, csuhé, nád, szalma) és a tetőfedő szakma szakmai napjának beszámolója

Hagyományok Háza, 2016. február 11.

Szakmai napok címmel indított sorozatunk 2016. február 11-én megtartott alkalmán a szálásanyag (vessző, gyékény, csuhé, nád, szalma) és a tetőfedő szakma szakembereit hívtuk meg. A célunk az volt, hogy az új zsűrizési szempontrendszerrel kapcsolatban felmerülő kérdésekre, problémákra választ találjunk közösen, illetve a modern kategória fogalmát tisztázzuk. A szakmai napok mindegyikén délelőtt az adott szakma zsűritagjait hívjuk meg zártkörű tanácskozásra. Délután **tizennégy órától tizenhét óráig** nyilvános konzultációt tartunk, így az alkotóknak lehetőségül nyílik kérdéseiket személyesen feltenni a Bíráló Bizottság tagjainak és a zsűriszervezőnek. A zártkörű megbeszélésen összeírjuk közösen, hogy milyen problémák, nehézségek merülnek fel a zsűrizéssel kapcsolatban és ezekre igyekszünk megoldási javaslatokat találni. A „problémák” és „javaslatok” listáját, a délutáni nyitott tanácskozások ismertetjük, és kibővítjük a kézművesekkel közösen.

A szálásanyag szakmai nap problémafelvetéseinek és az arra adott válaszok összegzése:

1. Ha egy tárgyat több kézműves készít, nem egyértelmű hogyan zsűriztessék az alkotást. → Aki zsűrizteti a tárgyat, a megjegyzésben jelölje meg, ki készítette a tárgy kiegészítőjét. Másik kategóriában a másik szakma képviselője is lezsűriztetheti ugyanazt a tárgyat, ha szeretne ő is zsűriszámot gyűjteni saját szakmájában.
2. Kár, hogy csak a tervező kap zsűriszámot, és a kivitelező nem. → Ezen a szakterületen nem sokszor válik ketté a tervező és kivitelező személye. A tervezőnek is tudnia kell elkészítenie a munkát.
3. Kevés a (fiatal) alkotó. → Nyitni kell a divat felé, és jól használható tárgyakat készíteni, ami motiválhatja a fiatalokat. Együtt kellene dolgozni más alapanyagok megmunkálását ismerő kézművesekkel is, így újszerű tárgyak születnének. Több műfaj szakembere is elkezdene így érdeklődni a szálásanyagok iránt. A ritka mesterségek művelőit segíteni, biztatni kellene arra, hogy zsűriztessenek, pályázzanak, vegyenek részt kiállításokon, hátha jobban felfigyelnek rájuk, és a mesterségük megbecsülésével a fiatalok közt is akad követőjük.
4. Az alapanyagot nehéz beszerezni, és nagyon drága. → Van olyan támogatási lehetőség, amely segítségével alapanyagot lehet termelni. A Hagyományok Háza honlapjára felteszünk egy listát, amin beszerzési címek vannak. Kérem, aki tud ilyen lehetőségről, az jelezze ezen a címen: illes.vanda@hagyomanyokhaza.hu.
5. Nem mindig elég az idő a konzultációra a zsűri után. → Általában fel lehet más időpontban is keresni a zsűritagokat. Kérem az fent megadott címen jelezzék, ha volna ilyen szándékuk. 1-2 évente a hagyományok Háza is szervez konferenciákat, szakmai napokat, ahol a zsűritagokkal személyesen is lehet beszélgetni, ezekre érdemes eljönni.
6. A fiatalok nem szeretik a fizikai munkát. → Meg kell találni azokat a fiatalokat, akik szeretik...
7. Kevés lehetőség van mestereknél tanulni. → A HH honlapján lehetőség van egy listát közzétenni azoknak a mestereknek az elérhetőségével, akik ingyen, vagy pénzért vállalnának tanítványokat. A fenti e-mail címre várom a mesterek jelentkezését.
8. Sok alkotó nem tűri jól a negatív kritikát. → Az alkotónak tisztában kell lennie azzal a zsűrizés előtt, hogy mind pozitív, mind negatív kritikát kaphat a munkájára. Ha valaki zsűriztetni munkáját, ezt fel kell vállalnia. A zsűri igyekszik építő jellegű értékelést írni, illetve ilyen módon konzultálni az alkotókkal. Céljuk nem a romboló kritika elkészítése, hanem abban kívánják segíteni az alkotót, hogy hogyan fejlesztheti tovább termékét.